

VÁŠ DOPIS ZN.:

ZE DNE: 2.8.2019

ČJ.: MMCH/179666/2019/IA/Kuhn

SP. ZNAČKA:

VYŘIZUJE: Mgr. David Kuhn

TEL.: 474 637 478

E-MAIL: d.kuhn@chomutov-mesto.cz

DATUM: 15.8.2019

ROZHODNUTÍ

Magistrát města Chomutova, odbor interní audit, jako povinný subjekt podle ustanovení § 2 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „InfZ“) rozhodl ve věci žádosti o poskytnutí informace, která byla na podatelnu magistrátu města Chomutova doručena dne 2.8.2019, a kterou žadatelka [REDAKCE] žádala o poskytnutí informací, *jak byl vyřízen přestupek, který byl přestupkovou komisí města Chomutova oznámen mnou, [REDAKCE], na pana [REDAKCE] v roce 2019 a to i s druhem a výší případně uložené sankce,*

takto:

dle ust. § 15 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím, ve znění pozdějších předpisů, se žádost odmítá a požadovaná informace se neposkytuje

Odůvodnění:

Na magistrát města Chomutova byla dne 2.8.2019 doručena žádost žadatelky [REDAKCE] o poskytnutí informace dle zákona o informacích číslo 106/1999 Sb., ve znění:

Tuto žádost podávám na základě práva na informace dle zákona č. 106/1999 Sb., tak i dle rozsudku NSS č.j. 7 As 64/2013.

Žádám o poskytnutí informací, jak byl vyřízen přestupek, který byl přestupkovou komisí města Chomutova oznámen mnou, [REDAKCE] na pana [REDAKCE] v roce 2019 a to i s druhem a výší případně uložené sankce.

Přestože ve většině případů je povinností správního orgánu požadovanou informaci poskytnout, specificky je třeba přistupovat k žádostem o informace o konkrétních správních řízeních, jichž se účastní konkrétní fyzická osoba, a které se dotýkají či mohou dotýkat její osobnostní sféry. K tomu říká komentář k zákonu následující: „*V těchto případech je podle názoru autorů obvykle (nikoli však nutně vždy) na místě odmítnout žádost zcela, neboť poskytnutím byť i jen dílčí informace by mohlo*

dojít k porušení ochrany osobních údajů či osobnosti fyzické osoby, již se správní řízení týká.“ (Furek, A., Rothanzl, L., Jirovec, T.: Zákon o svobodném přístupu k informacím. Komentář. 1. vydání. Praha: C. H. Beck, 2016, str. 53 - 54).

Otázku předání informací je tedy třeba posuzovat zejména s ohledem na právní úpravu obsaženou v nařízení Evropského parlamentu a rady (EU) 2016/679, o ochraně fyzických osob v souvislosti se zpracováním osobních údajů a o volném pohybu těchto údajů a o zrušení směrnice 95/46/ES (obecné nařízení o ochraně osobních údajů) (dále jen „GDPR“) a občanském zákoníku, zejména 81 odst. 2: „Ochranu požívají zejména život a důstojnost člověka, jeho zdraví a právo žít v příznivém prostředí, jeho vážnost, čest, soukromí a jeho projevy osobní povahy.“.

S přihlédnutím k rozsudku Nejvyššího správního soudu č.j. 2 As 196/2014-28 z 26.2.2015, ve kterém je uvedeno, že *požadovanou informaci, kterou je výsledek konkrétně určeného přestupkového řízení je v případě, kdy je pachatel přestupku z požadovaných údajů přímo identifikovatelný, nutno považovat za osobní údaj*, je třeba žadatelkou požadovanou informaci považovat za osobní údaj, který se dle § 8a InfZ poskytne jen v souladu s právními předpisy, upravujícími jejich ochranu. Zákonnost zpracování osobních údajů, mezi které se řadí i jejich poskytování třetím osobám je upravena v čl. 6 GDPR.

K poskytování informací o účastnících správního řízení se ve svém stanovisku vyjádřil také Úřad pro ochranu osobních údajů tak, že *Poskytnutí osobních údajů těchto fyzických osob nelze podřadit pod žádnou z výjimek § 5 odst. 2. Výše uvedená výjimka v § 5 odst. 2 písm. f) zákona o ochraně osobních údajů hovoří o situaci, kdy je možnost bez souhlasu poskytnout osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři či zaměstnanci veřejné správy, nikoliv tedy o fyzických osobách jiných, které se státní správou nebo územní samosprávou sice přišly do kontaktu, ale rozhodně ji nevykonávají.“ (stanovisko č. 1/2007 - K aplikaci práva na ochranu osobních údajů při poskytování informací o činnosti orgánů veřejné správy, dostupné na <https://www.uouu.cz/stanovisko-c-1-2007-k-aplikaci-prava-na-ochranu-osobnich-udaju-pri-poskytovani-informaci-o-cinnosti-organu-verejne-spravy/d-1501/p1=1099>.)* Je třeba uvést, že ve stanovisku uváděný zákon č. 101/2000 Sb., o ochraně osobních údajů je k 24.4.2019 zrušený, nicméně informace ve stanovisku uvedené jsou použitelné i na GDPR.

Povinný subjekt se seznámil s rozsudkem NSS č.j. 7 As 64/2013 - 49, který uvedla žadatelka ve své žádosti, i dalšími judikáty zabývajícími se poskytováním informací o přestupcích, např. výše zmíněný rozsudek NSS č.j. 2 As 196/2014-28, avšak tyto judikáty se zabývají poskytováním informací o přestupcích spáchaných osobami veřejně činnými, jejichž poskytnutí je plně v souladu s § 8a odst. 2 InfZ, který stanoví, že povinný subjekt poskytne osobní údaje o veřejně činné osobě, funkcionáři nebo zaměstnanci veřejné správy, které vypovídají o jeho veřejné nebo úřední činnosti nebo o jeho funkčním nebo pracovním zařazení.

Povinnému subjektu není z jeho úřední činnosti známo, že by [REDAKCE] byl veřejně činnou osobou, funkcionářem či zaměstnancem veřejné správy a žadatelka ho jako takového neoznačila. Proto je na [REDAKCE] nahlíženo jako na fyzickou osobu, jejíž osobní údaje a osobnost požívají plnou ochranu.

Nad rámec výše uvedeného provedl povinný subjekt test veřejného zájmu (proporcionality), skládající se z 3 složek: testu vhodnosti, testu potřebnosti a testu poměrování.

S ohledem na neveřejnost správního jednání nemá žadatelka jinou možnost, než využít právo na informace (test vhodnosti), ale k uspokojení oznamovatelky přestupku by mohla postačit informace o tom, že bylo oznámení o přestupku přijato a vyřízeno, nikoliv jak bylo vyřízeno, a jestli byla uložena sankce včetně její případná výše (test potřebnosti). Při poskytnutí informace o vyřízení přestupku včetně druhu a výše uložené šance by došlo k narušení základních práv, konkrétně práva na ochranu osobních údajů a osobnosti, zejména důstojnost člověka, jeho vážnosti, cti a soukromí v nepoměrně větším rozsahu, než bude narušeno základní právo žadatelky při neposkytnutí požadované informace (test poměrování).

V případě testu proporcionality jde tedy o to, že se zkoumá v rámci stálého daného pořadí jedna složka za druhou s tím, že jestliže sledovaný akt bude shledán jako odporující jedné z nich, je nutno učinit závěr o jeho disproportionalitě. Povinný subjekt dospěl k závěru, že žádost žadatelky odporuje 2 složkám testu proporcionality, a utvrdil se tak v přesvědčení, že žádost o poskytnutí informace jak byl vyřízen přestupek včetně druhu a výše sankce je třeba odmítnout.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podle ustanovení § 16 odst. 1 zákona č. 106/1999 Sb., o svobodném přístupu k informacím podat odvolání ve lhůtě 15 dnů ode dne jeho oznámení. Odvolání se podává ke Krajskému úřadu Ústeckého kraje prostřednictvím Magistrátu města Chomutova, odboru interního auditu.

V Chomutově dne 15.8.2019

Mgr. David Kuhn
odbor interní audit – právní úsek
magistrát města Chomutova